

I huvudet på Svalnäs

”Vad gör du när du inte vet vad du ska göra?”

Svalnäs mobila team får alltfler uppdrag från socialtjänsten där en ungdom har blivit ”hemmasittande”. Vi blir ibland tillfrågade när många insatser redan har prövats. En vanlig fråga från familjen är ofta; ”Vad har ni för plan?” Svaret är att vi inte har någon färdig plan, utan vår grundidé är att utarbeta en plan tillsammans med familjen/ungdomen/nätverket. Vi har däremot med oss metoder, värderingar och förhållningssätt som vi tror kan vara till hjälp i förändringsarbetet. I början av arbetet ligger alltid vårt fokus på att skapa en allians med familjen. Det förhållningssätt som ligger till grund för vårt bemötande är ett horisontellt partnerskap, som innebär ett samarbete med ömsesidigt ansvar och respekt. Samarbetet ska genomsyras av att det är ett arbete vi går in i tillsammans, där vi behöver varandra för att gå framåt. Svalnäs arbetar inte utifrån en metod utan vi har tillgång till många metoder i vår ”verktygslåda”. Den metod vi väljer utgår alltid från ungdomens/familjens behov.

För att ännu tydligare illustrera vårt arbete vill vi berätta om ett familjearbete med en ung pojke på 16 år som hade varit hemma från skolan en längre tid...

Efter ett stort antal misslyckanden med att komma iväg till skolan blev det bestämt att Calle skulle göra ett försök på en praktikplats för att bryta sitt hemmasittande. På arbetsplatsen fungerade inte Calles sätt att skapa kontakter. Han blev alltmer osäker på vad han skulle göra och han började känna sig uppgiven. Han försov sig alltmer och fick mindre och mindre lust att gå till sin praktik. Pojken och hans mamma ville då att han skulle bli erbjuden ett mindre kvalificerat arbete. Kravet på att behöva prestera på praktikplatsen gjorde att stressen blev för stor, trodde mamman. Vid denna tid hade Svalnäs mobila team haft kontakt med Calle och hans familj under en längre tid och det fanns en relativt trygg anknytning mellan oss. Tack vare vår allians vågade vi utmana mammans bild av ”problemet” och föreslog istället att få jobba tillsammans med pojken på arbetsplatsen under en vecka, för att bättre förstå ”stressen”. Att arbeta ihop på praktikplatsen möjliggjorde ett naturligt samtal med frågor, reflektion och svar. Vi satt sida vid sida, och vid ett tillfälle frågade Calle; ”Vad gör du när du inte vet vad du ska göra?”. Detta visade sig vara den stora ”stressen” som pojken känt, att känna sig dum och liten när han inte visste vad han skulle göra när en arbetsuppgift var klar. Vi kunde då tillsammans arbeta fram en modell för vilka strategier han kunde använda vid sådana tillfällen. Arbetet på praktikplatsen möjliggjorde ett konkret förankrat samtal som ledde fram till en fungerande praktik. Calle och hans familj lyckades därmed vända ett misslyckande till en framgång. Praktikplatsen hjälpte Calle att hitta tillbaka till struktur, dygnsrytm och ett mindre fokus på dataspel. Med dessa återvunna förmågor kunde Calle så småningom gå tillbaka till skolan och bryta sin isolering i hemmet.

www.svalnas.com

Svalnäs- Sägtorpsvägen 81 - 183 30 Täby
Telefon: 08-544 702 80

E-post: info@svalnas.se
Hemsida: www.svalnas.com